

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Biserica Sfântul Nicolae vă invită la Seminarul

PATERNITATEA DUHOVNICEASCĂ.

Cu binecuvantarea IPS Mitropolit Nicolae, Părintele Protosinghel Hrisostom de la Mănăstirea Putna va susține în biserica noastră trei conferințe duhovnicești cu următoarele teme:

1. Despre diferența dintre Învățător și Părinte duhovnicesc; Despre Spovedanie (vineri 20 octombrie)
2. Despre relația dintre Părinte și Fiș; Despre filiație și conflictul dintre generații (sâmbătă 21 octombrie)
3. Despre relația dintre om și Dumnezeu (duminică 22 oct.)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 2 - 8 OCTOMBRIE

Miercuri 4 octombrie:

Acatistul Sfântului Nicolae 7.00 PM

Vineri 6 octombrie:

Paraclisul Maicii Domnului 7.00 PM

Sâmbătă 7 octombrie::

Utenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

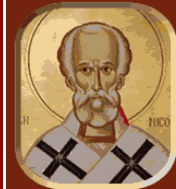
Vecernie 7.00 PM

Duminică 8 octombrie:

Utenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 19-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul: Precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea. Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei; și, dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii fac același lucru; iar dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Însă voi iubiți-i pe vrăjmașii voștri și faceți-le bine și dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb, iar răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este. (LUCA 6, 31 - 36)

Acoperamantul Maicii Domnului

"Bucura-te, bucuria noastra, acopera-ne pe noi de tot raul cu cinstitul tau Acoperamant!"

Sarbatoarea Acoperamantul Maicii Domnului nu are teme scripturistice. Despre Sfantul Acoperamant s-a scris doar in apocrifele: Cuvantul Sfantului Ioan Teolog despre adormirea Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu (aprox. secolul al IV-lea), Urcarea la cer a Maicii Domnului (secolul al IV-lea) si Adormirea Stapanei noastre Nascatoare de Dumnezeu si in veci Fecioara Maria (secolul al VII-lea); aceasta din urma a fost scrisa de Ioan, Arhiepiscop al Tesalonicului. Prima atestare documentara a sarbatorii inchinate Sfantului Acoperamant dateaza din secolul al V-lea. Poate ca nu s-ar fi luat in discutie aceasta sfanta relicva, daca imparatesa Pulheria, sotia lui Marcian (450-457), nu ar fi cerut Patriarhului Iuvenalie al Ierusalimului, in timpul celui de-al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon (451), sa ii trimita moastele Maicii Domnului pentru a le aseza in Biserica Panaghia (a Preasfintei) din Vlaherne, ctitoria sa. Atunci, Patriarhul Iuvenalie i-a raspuns ca in mormantul Maicii Domnului au fost gasite doar braul si acoperamantul sau, deoarece Maica Domnului a fost ridicata cu trupul la cer. Cele doua relicve, potrivit dorintei imparatesei, au fost aduse in capitala; braul a fost asezat la Chalcoprateia (poarta de bronz), iar acoperamantul la Biserica Panaghia din cartierul Vlaherne. Prin mijlocirea Maicii Domnului, ele au devenit palladium, protectoarele capitalei, in special in timpul invaziilor avarilor (626), persilor (677), arabilor (717), rusilor (860), dar si in alte imprejurari.

Acoperamantul era un articol vestimentar (Isaia 3, 17), care s-a pastrat cu strictete si in perioada talmudica. Astfel, femeile purtau un val sau un sal mai lung, ce le cadea pe umeri si pe spate. Ele il foloseau uneori si pentru a cara intr-insul alimente precum grau, porumb, orz s.a. (Rut 3, 15). Cel mai adesea, acoperamantul era facut din par de camila, din tesaturi de canepa sau in; pentru sarbatori se purta unul din materiale mai pretioase, precum lana sau porfira. Desi uneori acoperamantul Maicii Domnului a fost confundat cu braul ei, descoperit odata cu acoperamantul in mormantul din Ghetsimani si pastrat de asemenea in Constantinopol, in biserica Chalcoprateia, ele sunt in realitate doua relicve diferite. Fara indoiala, braul era un alt obiect vestimentar, intalnit la orientali, care a aparut din motive practice, pentru a incinge hainele lungi si largi, mai ales in cazul preotilor vetero-testamentari. Braul era si practic, dar si estetic. Ulterior, Isaia i-a dat si o interpretare simbolica (Isaia 11, 5), vazand in brau simbolul dreptatii, al infranarii si al dependentei omului de Dumnezeu. Practica acoperirii capului a fost preluata de primii crestini, apoi de bizantini. Spre deosebire de acoperamintele pe care le purtau orientalele, acoperamantul Maicii Domnului apare in icoane, incepand cu secolul al V-lea, ca fiind impodobit cu trei stele, simbol al Pururea Fecioriei Maicii Domnului: inainte, in timpul si dupa Nasterea Mantuitorului nostru Iisus Hristos. Aratarea Maicii Domnului credinciosilor care se aflau in Biserica Panaghia din Vlaherne se gaseste relatata in viata Sfantului Andrei „cel nebun pentru Hristos” († 956) si in cea a ucenicului sau Epifanie. Minunea cu acoperamantul Maicii Domnului s-a petrecut in timpul imparatului Leon cel Intelept (886-912). Se spune ca in ziua de 1 octombrie a anului 911, in timpul unei privegheri de toata noaptea in Biserica Panaghia din Vlaherne, pe la ora 4 dimineata, Sfantul Andrei si ucenicul sau Epifanie au vazut-o pe Maica Domnului intrand in biserica, fiind insotita de Sfintii Ioan Botezatorul si Ioan Evanghelistul, precum si de alti sfinti. Ajunsa in mijlocul bisericii, ea a ingenuncheat si a inceput sa se roage atat de intens, incat lacrimile ii scaldau fata. Dupa ce s-a ridicat de la rugaciune, si-a scos acoperamantul pe care l-a ridicat deasupra capului ei, asa incat sa ii acopere pe toti cei prezenti in biserica. Desi a fost vorba despre o minune, Biserica

Greaca nu a dat amploare acestei sarbatori. Cinstirea Sfantului Acoperamant s-a dezvoltat mai mult in Biserica Ortodoxa Rusa, inca din secolul al XII-lea; de atunci s-a extins in aproape toate Bisericile Ortodoxe.

Icoana Protectoarei si Mijlocitoarei noastre in fata lui Dumnezeu

Slujba acestei sarbatori a fost alcatuita, in secolul al XII-lea, de Andrei Bogoliubov, print de Vladimir. Icoana praznicului reda momentul din Biserica Panaghia din Vlaherne: Maica Domnului este asezata pe un nor in mijlocul bisericii, avand in maini sfantul sau acoperamant. In planul de sus este reprezentat Hristos, in cel de jos sunt credinciosii, in dreapta si in stanga Maicii Domnului sunt cetele sfintilor, intre care Sfantul Ioan Botezatorul, Sfantul Ioan Evanghelistul, Profetul David, Sfintii Apostoli, precum si ierarhi si cuviosi, femeile mironosite etc. In amvon se afla un tanar cu aureola, care este imbracat in diacon si tine in mana stanga un sul pe care sta scris condacul Nasterii Domnului („Fecioara astazi...”), in timp ce cu dreapta pare sa dirijeze un cor. Erminia spune ca acest tanar ar fi Sfantul Roman Melodul (secolul al VI-lea), dar acest lucru este putin probabil. In stanga jos sunt Marcian si Pulheria, ctitorii Bisericii Panaghia din Vlaherne, iar in dreapta jos, Sfantul Andrei vorbeste cu Epifanie, probabil despre cele intamplate in zorii zilei. Gratie acestei revelatii, iconografiile au reprezentat-o pe Maica Domnului Oranta, adica rugandu-se si mijlocind ca o imparatesa inaintea Fiului Sau. Cea mai cunoscuta biserica din Constantinopol, dintre cele inchinate Maicii Domnului, a fost Biserica Panaghia din Vlaherne, unde a stat Sfantul Acoperamant pana in 1087. Anna Comnena relateaza, in lucrarea sa istorico-panegirica Alexiada, cum tatal sau Alexie I Comnenul (1080-1118) a luat cu sine sfantul acoperamant drept protector, iar inaintea luptei de la Dristra (Bulgaria) impotriva pecenegilor, popor semi-nomadic de origine turca din Asia Centrala, tinand intins in maini Sfantul Acoperamant, i-a fost rapit de un vant puternic. De atunci i s-a pierdut urma. Bisericii Panaghia din Vlaherne i-au fost puse temelile de catre imparatii Marcian si Pulheria si a fost terminata de construit de catre Leon cel Mare (457-474), care a adaugat Hagiasma (un agheasmatar ridicat pe locul Izvorului Tamaduirii) si Lousma (Baia Sfanta, o scaldatoare pentru oamenii bolnavi). A rezistat pericolelor pe care le-au reprezentat tulburarile perioadei iconoclaste; datorita icoanei Maicii Domnului Vlachernitissa, facatoare de minuni, a rezistat si altor pericole, dar nu si incendiului din 1434. In 1867, turcii au cedat breslei blanarilor greci locul pe care s-a construit o mica biserica, in care au inclus si Izvorul Tamaduirii. Aceasta biserica a fost preluata de Patriarhia Ecumenica, care a infrumusetat-o cu picturile lui Eirenarchos Covas (1964).

Primele biserici inchinate praznuirii Sfantului Acoperamant al Maicii Domnului s-au construit in Rusia, inca din secolul al XII-lea. Una dintre cele mai cunoscute, pentru arhitectura sa, este catedrala Acoperamantului — Pocrov — de la Nerl, construita in 1165 de printul Andrei Bogoliubov, devenit sfant. De altfel, in jurul anului 1164, la propunerea lui, sarbatoarea a fost trecuta in calendar. La Novgorod exista Manastirea Zverin cu hramul Sfantului Acoperamant (secolul al XII-lea), iar in Moscova, in timpul tarului Ivan cel Groaznic (1530-1584), a fost construita catedrala Sfantului Acoperamant pe locul Bisericii Sfintei Treimi, cunoscuta astazi drept Catedrala Sfantului Vasile cel Blajin.

Nici tara noastra nu duce lipsa de biserici si manastiri, de spitale si azile, orfelinate si centre de plasament care sunt puse sub protectia Acoperamantului Maicii Domnului. Dintre ele, cele mai cunoscute sunt Schitul Pocrov (Manastirea Neamt) si bisericile din spitale, avand acest hram, cum este cea de la Spitalul de Recuperare din Iasi. Acatistele, paraclisele si rugaciunile adresate Maicii Domnului ocupa un loc central in viata Bisericii si a credinciosilor; dintre acestea face parte si Acatistul Acoperamantului Maicii Domnului.

Preasfințitul Calinic Botosaneanu, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Iasilor